

[Bernhard Baunsgaard.]

vank, der virkelig er til stede her. Men jeg forstår, at det ikke er så forfærdelig meget dette med skalaen, man ønsker at drøfte her, og derfor skal jeg ikke gå nærmere ind på det.

Men der er jo det andet, som ikke står i lovforslaget, men som nævnes i fremsættel-sestalen, nemlig at man synes, man for fremtiden burde gå frem herinde på den måde, at man i forvejen fastsatte skatterne under hensyn til, at man skulle sikre en opsparring og fremme arbejdslyst og mange andre ting. Det lyder jo vældig godt, men jeg vil bare advare mod at tro, at man dermed har klaret det problem, man vil tage fat på, nemlig at de offentlige udgifter ikke skulle stige stærkere end andre, al den stund det er kendt fra budgetredogørelsen, at når befolkningens indtægt stiger 10 pct., så stiger skatterne med uændrede skatteforhold helt automatisk 13-14 pct. for statskatter-nes vedkommende; og Amtsrådsforeningen har jo foretaget en lignende beregning for de kommunale skatters vedkommende, og dér får man helt automatisk en stigning på 12 pct. Det alene ville altså slet ikke klare det, og som hr. Nyboe Andersen sagde før, turde det vel også være et noget tvivlsomt princip at gå frem efter.

Må jeg så, som hr. Nyboe Andersen har været inde på det, sige, at forudsætningen for loven eksisterer slet ikke. De konservative kom ganske rigtig med besparelsesfor-slag, der ville kunne dække det mindrepro-venu, der er bag denne lov, men de konser-vative fik ikke støtte fra anden side til at gennemføre de foreslåede besparelser, og derfor svæver dette lovforslag helt i luften.

Det er måske også derfor, at Berlingske Tidende i dag på forsiden kan skrive, at det slet ikke er det, det drejer sig om, men at det, det drejer sig om, skulle være en opfor-dring til, at vi skulle indbyde alle her i salen til et nærmere samarbejde. Det er sagt i Berlingske Tidende, og hvis Berlingske Ti-dende har misforstået hr. Poul Schlüter, vil jeg da gerne have det bekræftet: at KVR skulle tages med i et samarbejde med rege-ringspartiet — eller regeringspartierne, lige-som man er i humør til det — om den kommende finanslov. Se, så er det jo helt andre sager, og så kan jeg ikke se, at skat-teudvalget kan tage stilling til det. Jeg for-

står derimod udmærket, at den socialdemo-kratiske gruppeformand svarer, at vi ville da være nogle mærkelige nogle, hvis vi ikke sagde haps til et tilbud af den slags, som naturligvis også indebærer et medansvar for den økonomiske politik. Jeg formoder, der er faldet et lille ord ud, nemlig den „førte“ økonomiske politik.

Hvis min opfattelse af det, hr. Orla Møller har sagt, er rigtig, vil jeg gerne sige, for at der ikke skal komme nogen bukser af det skind, at dette er den radikale gruppe ikke parat til. Vi er parat til, hvis der fra regerin-gen kommer en opfordring, at være med til at se på fremtidige besparelser — det er vi særdeles interesserede i at være med til at gennemføre — men tage noget ansvar for, hvad der er sket hidtil, agter vi ikke at gøre.

Men nu er jeg meget spændt på at høre, hvad den konservative ordfører siger, når han kommer herop; så skal jeg få opklaret, om det, vi står og diskuterer, er et skatte-lovforslag, om det er et forslag til samar-bejde med regeringen, som hr. Orla Møller opfatter det, om det er et forslag til bespa-relser, eller hvad det egentlig er.

Lütken: Det er nok rigtigt, at dette lov-forslag kan opfattes på mange forskellige måder, men der er i hvert fald én ting, jeg har opfattet ved det, og det er, at det nok i nogen grad er fremkaldt af det, der går un-der navnet Glistrupismen. Det er, så vidt jeg kan se, et forsøg på ligesom at tage vin-den ud af de sejl, hr. Glistrup får vind i for øjeblikket. Og dér er det jo ikke nogen hemmelighed, at det, han kører meget stærkt på, er indkomstskattens størrelse.

Nu forekommer den sag mig at have mere end én side, idet det jo ikke blot er et pro-blem om, hvor stort skattetrykket er, det er også et problem — for mig at se nok så meget endda — om, hvor retfærdigt de skatter, vi har fastsat, virker på folk. Og her kommer man ind på hele problematikken om, at meget velhavende mennesker med både villa, speedbåd og alt, hvad man nu ellers kan have, kan have trækprocenter på nul, mens andre, som slider og slæber og daglig tager ind med S-toget osv., har træk-procenter på 50 og derover for den sags skyld.

Hvis man vil tage vinden ud af de sejl, hr. Glistrup sejler med, må det ske på den må-